kele mitte ei sowi; armastus ei kiusa liggimest kurwastada. — Agga sest on wigga, et surema hulga innimestel muid asjo jubba sedda wäärt peas ja süddames, et armastussel seäl rumi polle ellada — ta on kele peäl.

Kuidas hoost keige kergem wiljaga sõta.

Kaer on kül hobbusele kallis toidus, agga kui tedda terwelt anda, siis läheb paljo terri ilma wäe ehk rammo wälja andmatta loma kerrest läbbi, — ja se siis on kahjuks. Jahhud kül olleks parremad, agga jahho ei sünni kuiwalt, ja latke aiab loma mao lassi. Selle pärrast on keige parrem ja kasolikkum, kui willi, olgo mis suggo tahte, peneks saab jahwatud ja happendud leiwaks tehtud. Kaera jahhud muido ei kinnita leiwaks tehha, peab rukki jahho nattoke sekka pannema. Sedda leiba leigatakse tükiks ja antakse pool wähhäma, kui kaero, ja siiski annab ta ennam rammo, (kui terwed kaerad ehk tored jahhud.)

Kuida hölle eksli sõmast lomad ei tüddine.

Keige rammukamaks hölle eksli ehk katki raiutud hölgede sööm siis arwatud, kui ta kolm päwa soja weega ligguneb. Siis wähhäma jahho peäle pannemisega läbbi saab ja loom tedda tüddimattalt sööb.

Muido selsammal korral märjaks tehtud ilma leutamatta hölle sööm tütab loma pea ärra, sago kül paljo jahho peäle pandud, sest ilma liggunematta on ta walli ja teeb loma su kibbedaks.

Kui sedda joudo ja rumi olleks, siis olleks selle sugguse sõma-teggemisse polest keige parrem se, et kolm tört woi astjat sawad seätud, ja siis nago tänna üks katki raiutud hölga (ekslid) täis saab pandud ja soe wessi peäle, homme teine ja tunnahomme kolmas,